

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 667/2025-65

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava V) v konaní sp. zn. B5-47Cpr/37/2014 (pôvodne sp. zn. 47Cpr/37/2014) a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaniach sp. zn. 14CoPr/13/2024, sp. zn. 14CoPr/10/2016 a sp. zn. 14CoPr/9/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B5-47Cpr/37/2014 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14CoPr/13/2024 v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 536/2023-57 z 8. februára 2024 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Krajskému súdu v Bratislave **prikazuje** v konaní sp. zn. 14CoPr/13/2024 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **1 500 eur**, ktoré **sú** mu **povinné** zaplatiť Mestský súd Bratislava IV v sume **500 eur** a Krajský súd v Bratislave v sume **1 000 eur** do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV a Krajský súd v Bratislave **sú povinné** nahradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. augusta 2025 (v znení jej doplnení z 23. septembra 2025, 29. septembra 2025, 30. septembra 2025, 21. októbra 2025 a 21. novembra 2025) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu a postupom krajského súdu v konaniach označených v záhlaví tohto rozhodnutia. Tiež navrhuje prikázať krajskému súdu vo veci konať, priznať finančné zadosťučinenie 33 500 eur od mestského súdu a 23 500 eur od krajského súdu a náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej doplnení a príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou na pôvodnom Okresnom súde Bratislava V 10. novembra 2014 domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a náhrady mzdy proti zamestnávateľovi – spoločnosti First Data Slovakia, s.r.o. (ďalej len „žalovaný“). Okresný súd rozsudkom z 2. mája 2016 žalobu zamietol a zaviazal sťažovateľa na náhradu trov konania 12 307,17 eur. Krajský súd v Bratislave na odvolanie sťažovateľa rozsudkom z 30. januára 2018 v časti rozsudok okresného súdu potvrdil a v časti nároku na náhradu trov konania rozsudok okresného súdu zmenil a zaviazal sťažovateľa na úhradu trov konania 17 200,51 eur. Sťažovateľ proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 14. marca 2019 odmietol.

3. Sťažovateľ podal 24. mája 2019 ústavnú sťažnosť, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu rozsudkom krajského súdu. Ústavný súd nálezom sp. zn. III. ÚS 86/2020 z 8. septembra 2020 konštatoval porušenie uplatnených práv sťažovateľa rozsudkom krajského súdu z 30. januára 2018, zároveň zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci krajský súd uznesením z 22. februára 2022 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Uznesením z 12. januára 2023 mestský súd pripustil, aby (i) na miesto žalovaného 2 ako pôvodného zamestnávateľa do konania vstúpil žalovaný 1 (spoločnosť Fiserv Slovakia, s.r.o.) a (ii) do konania pristúpil žalovaný 2 (spoločnosť Nexi Central Europe, a.s.) ako ďalší subjekt na strane žalovaných v postavení zákonného ručiteľa.

5. Mestský súd rozsudkom z 25. januára 2024 žalobe čiastočne vyhovel. Sťažovateľ podal proti výroku V a naň nadväzujúcemu výroku VIII odvolanie. Spis bol predložený krajskému súdu 21. novembra 2024, avšak krajský súd o podanom odvolaní dosiaľ nerozhodol.

6. Nálezom č. k. III. ÚS 536/2023-57 z 8. februára 2024 ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu a postupom krajského súdu v totožných konaniach, aké sťažovateľ napadol touto ústavnou sťažnosťou. Ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných priťahov a priznal mu finančné zadosťučinenie 6 000 eur od mestského súdu, 4 000 eur od krajského súdu a náhradu trov konania pred ústavným súdom. V časti namietaného porušenia práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy a spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie ústavný súd sťažovateľovi nevyhovel. Zároveň ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 536/2023-27 z 31. októbra 2023 pri predbežnom prerokovaní odmietol ústavnú sťažnosť v časti namietaného porušenia práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu pre jej neprípustnosť.

7. Uznesením č. k. II. ÚS 667/2025-47 z 19. novembra 2025 prijal ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v časti, v ktorej sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia označených základných práv postupom mestského súdu a postupom krajského súdu v konaniach označených v záhlaví tohto nálezu. V časti namietaného porušenia uplatnených práv zahrňujúce obdobie do právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 536/2023-57 z 8. februára 2024 bola ústavná sťažnosť odmietnutá ako neprípustná z dôvodu prekážky *rei iudicatae*.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že napriek tomu, že konanie (pracovnoprávny spor) spadá do prednostnej agendy súdu, jeho celková dĺžka je neprimeraná a ústavne neakceptovateľná. Spor trvá už takmer 11 rokov a vec nie je vec právoplatne rozhodnutá ani čo sa týka merita veci, náhrady trov konania a ani čo sa týka výšky náhrady trov konania, teda vo všetkých zložkách konania. Sťažovateľ zdôrazňuje, že o veci v súčasnosti rozhoduje tretíkrát krajský súd a už po druhýkrát v merite veci v dôsledku jeho nesústredenej a neefektívnej činnosti. Krajský súd rozhodoval 2 roky v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 14CoPr/10/2016, následne 1 rok a 5 mesiacov v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 14CoPr/9/2020 a 11 mesiacov v súčasnom odvolacom konaní vedenom krajským súdom v súčasnosti pod sp. zn. 14 CoPr/13/2024.

9. Podľa názoru sťažovateľa k celkovej dĺžke konania neprispel a, naopak, zdôrazňuje, že spor má preňho veľký význam s ohľadom na predmet sporu (neplatnosť skončenia pracovného pomeru, kde sťažovateľ vystupuje ako žalobca a zároveň zamestnanec, t. j. slabšia strana v konaní proti svojmu bývalému zamestnávateľovi). Neodstránením právnej neistoty sťažovateľa mestský súd a krajský súd prispievajú k porušovaniu jeho práv vlastníť a pokojne užívať svoj majetok.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a krajského súdu

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

10. Podpredseda mestského súdu sa vyjadril, že v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 536/2023-57 z 8. februára 2024 nedošlo v napadnutom konaní k priet'ahom v konaní. Od 19. novembra 2024 sa spis nachádza na krajskom súde, do priebehu ktorého nie je oprávnený akokoľvek zasiahnuť.

11. Zákonná sudkyňa uviedla, že vec jej bola pridelená 13. novembra 2025. Predložila chronológiu úkonov od 25. januára 2024, teda po vydaní ostatného rozsudku v napadnutom konaní. Z neho vyplýva, že proti predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie s'ťažovateľom (doručené mestskému súdu 4. marca 2024) aj žalovanými (doručené mestskému súdu 5. marca 2024). Na základe výzvy z 22. marca 2024 boli mestskému súdu 22. apríla 2024 doručené vyjadrenia o odvolaní protistrany.

12. Dňa 20. mája 2024 bol s'ťažovateľ vyzvaný na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaných k jeho odvolaniu žalobcu, pričom s'ťažovateľ doručil repliku mestskému súdu 14. júna 2024.

13. Dňa 26. júna 2024 boli žalovaní vyzvaní na vyjadrenie sa k vyjadreniu s'ťažovateľa k odvolaniu žalovaných a k jeho replike. Žalovaní tak učinili podaním doručeným mestskému súdu 17. júla 2024 (replika a duplika žalovaných). Následne vyzval mestský súd 24. júla 2024 s'ťažovateľa, aby sa vyjadril k replike žalovaných. S'ťažovateľ doručil vyjadrenie mestskému súdu 12. augusta 2024 (duplika s'ťažovateľa). S'ťažovateľ sa 20. augusta 2024 vyjadril k duplike žalovaných (triplika s'ťažovateľa). Dňa 8. novembra 2024 bolo mestskému súdu bez predchádzajúcej výzvy doručené podanie žalovaných, ktorým sa vyjadrili k vyjadreniu žalobcu (triplika žalovaných). Dňa 19. novembra 2024 bol spisový materiál predložený na rozhodnutie krajskému súdu, aby rozhodol o podaných odvolaniach.

III.2. Vyjadrenie krajského súdu:

14. Krajský súd prostredníctvom predsedníčky senátu 14Co uviedol, že spis v s'ťažovateľovej veci mu bol predložený 21. novembra 2024. Vo veci nebolo rozhodnuté z dôvodu, že pôvodný zákonný sudca JUDr. Král vybavoval staršie veci podľa poradia ich nápadu od roku 2021. Zdôraznila, že od 26. januára 2021, kedy odišla zo senátu JUDr. Kuchtová, predsedníčka senátu, zostalo v senáte nevybavených 510 vecí vrátane vecí nerozhodnutých od roku 2014. Tým došlo k priet'ahom v nových následne predkladaných veciach do senátu, ktoré nemohol vybaviť.

15. Od 1. júna 2025 bola do senátu zaradená sudkyňa JUDr. Kolláriková, ktorá prevzala spisy nerozhodnuté od roku 2019, medzi ktorými boli aj pracovnoprávne veci. Tieto veci vybavovala prednostne podľa poradia ich nápadu a následne mala pripraviť na rozhodnutie aj s'ťažovateľovu vec s prihliadnutím na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 86/2020. Prioritu mali veci týkajúce sa neodkladných a zabezpečovacích opatrení.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Sťažovateľ v druhom doplnení ústavnej sťažnosti žiadal o nariadenie ústneho pojednávania na účely prejednávania veci pre účely odstránenia stavu právnej neistoty sťažovateľa.

17. Aj v konaní o ústavnej sťažnosti sa aplikuje § 58 ods. 3 prvá veta zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorej ústavný súd môže upustiť od ústneho pojednávania, ak je na základe podaní účastníkov a spisov predložených ústavnému súdu zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. Keďže ústavný súd na základe dostupných podkladov dospel k záveru, že od ústneho pojednávania v prerokovanej veci nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, nepovažoval za potrebné ho nariadiť.

18. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

19. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu. Prihliada sa aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

20. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitosť prejednávanej veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie všeobecných súdov o určenie neplatnosti výpovede a náhrade mzdy pri neplatne skončenom pracovnom pomere patrí do ich bežnej agendy. Pracovnoprávne spory a z nich vyplývajúce mzdové nároky ale patria medzi prioritnú agendu a považujú sa za spory citlivej povahy. Zbytočné prietahy v týchto typoch sporov preto možno chápať v prísnejšom meradle, ako je to pri iných súdnych sporoch, ktoré nemajú súvis s existenčnou otázkou účastníka. Keďže ide o živobytie sťažovateľa (práca a mzda), je výsledok sporu pre sťažovateľa nepochybne dôležitý.

21. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd nezistil, že by sťažovateľ svojím správaním prispel k doterajšej dĺžke konania.

22. Tretím hodnotiacim kritériom je postup mestského a krajského súdu, a to v období od 8. februára 2024, teda po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 536/2023-57. Z predloženého chronologického prehľadu vyplýva, že od 4. marca 2024, keď bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti rozsudku mestského súdu z 25. januára 2024, mestský súd vykonával procesné úkony súvisiace s predložením spisu krajskému súdu pre konanie a rozhodnutie

v odvolacom konaní. Spis bol predložený krajskému súdu 19. novembra 2024, teda po ôsmich mesiacoch od podaných odvolaní účastníkov sporu. Ústavný súd konštatuje, že obdobie 8 mesiacov, počas ktorých mestský súd pripravoval spis krajskému súdu, kde absentuje existencia skutkovej alebo právnej zložitosti prejednávanej veci, nemožno považovať, a to aj s ohľadom na príkaz konať bez zbytočných prietáhov adresovaný mestskému súdu už v predchádzajúcom náleze č. k. III. ÚS 536/2023-57, za akceptovateľnú dobu. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že spis sa na súde prvej inštancie nachádzal od podania žaloby v roku 2014 už tretíkrát, z čoho možno dedukovať, že spor je účastníkom konania, ako aj súdu dôverne známy. Preto možno pochybovať o potrebnosti a účelnosti vyžadovania dupliky a dokonca tripliky od účastníkov konania, pričom tieto úkony opäť prispeli k predĺženiu konania.

23. Pokiaľ ide o postup krajského súdu, z vyjadrenia krajského súdu vyplýva, že od predloženia spisu (21. november 2024) o odvolaniach účastníkov sporu meritórne nerozhodol. Podľa zistení ústavného súdu z 15. decembra 2025 nebol dosiaľ ani nariadený termín pojednávania, ani vykonaný žiaden úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu napadnutého konania. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj s prihliadnutím na to, že krajský súd o veci sťažovateľa rozhoduje tretíkrát, nečinnosť po dobu viac ako jedného roka nemôže byť v kontexte už uvedených okolností ústavne akceptovateľná. Uvedené platí o to viac, keď za súčasnej situácie nie je ani výhľadovo známe, kedy bude v sťažovateľovej veci právoplatne rozhodnuté tak, aby došlo k urýchlenému odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa.

24. Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti prejednávanej veci, sčasti neefektívny a zdĺhavý postup mestského súdu v súvislosti s predložením spisu krajskému súdu v spojení s nečinnosťou krajského súdu, ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na pojednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 536/2023-57 z 8. februára 2024.

25. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu a krajského súdu ústavný súd uvádza, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť, plynulosť a efektívnosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, pokiaľ namietané porušenie tohto základného práva nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. Deklarované prietahy na strane mestského súdu, resp. nečinnosť krajského súdu v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 536/2023-57 z 8. februára 2024 nesignalizujú v sťažovateľovom prípade takú intenzitu prietáhov, ktorá by v konečnom dôsledku znamenala odmietnutie reálneho prístupu k súdu, resp. k jeho rozhodnutiu v zmysle porušenia zákazu *denegatio iustitiae*. Ústavný súd preto v tejto časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

26. Napokon k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu ústavný súd uvádza, že v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (II. ÚS 182/06, III. ÚS 693/2021, III. ÚS 657/2021) zostáva priestor na to, aby sa všeobecné súdy sami vyrovnali s ochranou uplatnených práv hmotného charakteru. Preto ústavný súd sťažnosti v časti, v ktorej sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia práva hmotnoprávnej povahy, nevyhovel, uprednostňujúc právomoc všeobecných súdov na ochranu subjektívnych hmotných práv sporových strán pred ochranou v konaní pred ústavným súdom (III. ÚS 701/2022, III. ÚS 305/2023).

27. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 výrokovej časti nálezu v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi prikázal krajskému súdu, kde sa spis v čase rozhodovania ústavného súdu nachádza, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov.

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

28. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu namietaného porušenia (III. ÚS 189/2023).

29. Ústavný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na neprimeranú dĺžku napadnutého konania pred mestským súdom v súvislosti s vykonávaním procesných úkonov potrebných na predloženie spisu krajskému súdu pre rozhodnutie o podaných odvolaniach napriek už vyslovenému príkazu ústavného súdu konať bez zbytočných prietáhov, ako aj sčasti neefektívny postup mestského súdu. Vo vzťahu k postupu krajského súdu vzal ústavný súd do úvahy obdobie nečinnosti a skutočnosť, že krajský súd vo veci sťažovateľa nerozhodol. V neposlednom rade ústavný súd prihliadol na význam sporu pre sťažovateľa a mieru, v akej mestský súd a krajský súd prispeli k vzniku zbytočných prietáhov a k doterajšej dĺžke napadnutých konaní v posudzovanom období. Na uvedenom základe ústavný súd rozhodol, že sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadost'učinenie 1 500 eur, ktoré mu je mestský súd povinný zaplatiť v sume 500 eur a krajský súd v sume 1 000 eur, a to v zmysle § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

VI.

Trovy konania

30. Zistené porušenie základných práv sťažovateľa odôvodňuje to, aby mu mestský súd a krajský súd podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nahradili trovy konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením v konaní pred ústavným súdom.

31. Výška náhrady bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon v roku 2025 je 371 eur. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti), spolu s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur), čo predstavuje sumu 771,68 eur. Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty (sadzba dane vo výške 23 %), pretože právny zástupca je platiteľom tejto nepriamej dane (overené na www.financnasprava.sk). Náhrada trov konania tak predstavujú sumu spolu 949,17 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

32. Priznanú náhradu trov konania sú mestský súd a krajský súd povinné uhradiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu sťažovateľa označeného v záhlaví tohto nálezu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu